

ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΣ ΕΥΛΟΥΡΗΣ

Ο
ΔΕΙΠΝΟΣ
Ο
ΜΥΣΤΙΚΟΣ

Α. Ξαρχακός

STEREO ΑΕΜΕ 317

ΑΕΜΕ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΠΕ
Κρητική Φωνογραφική Εταιρεία
ΑΘΗΝΑ: Πανεπιστημίου 39, 32 22 711 Τ.Τ. 105 64
ΚΡΗΤΗ: Δικαιοσύνης 13 Ηράκλειο, Τηλ. 288 608

Μετά από μια δεκαετία, από σήμερα ουσιαστικά ξαναγυρίζω στη δισκογραφία. Έμαθα πολλά αυτά τα χρόνια, τόσα που με κάνουν να ξαναδώσω δουλειά μου για δισκογράφηση σε μια μικρή αλλά ζωντανή εταιρεία. Μ' αυτό τον τρόπο, υπερασπίζω μέσα απ' τη δημιουργική μου ελευθερία, την έκφρασή μου, κ' ότι για μένα σημαίνει Μουσική και Μουσικός.

Το λαούτο αγάπησες εσύ, ο Αγαπημένος' και τη ζωή με τραγούδι και μ' έρωτα ταξιδεψες Παλατινή Ανθολογία, (23β, Αγνώστου επιτύμβιο)

Για το ΝΙΚΟ
Νοέμβρης 1978
Νοέμβρης 1984
Έξη χρόνια.

Έξη χρόνια ακούω τη Φωνή, όταν μόνος, περπατάω, ταξιδεύω, γράφω... είχε ξεκινήσει σαν ψιθυρος μέσα στο χρόνο και τώρα γιγαντώθηκε μέσα μου, προαιώνια και τρανταχτή, η Φωνή αυτή που είναι ο μύθος της Πατρίδας μου, γεμάτος λύπες και χαρές θριάμβους και προδοσίες, ηρωϊκές κραυγές και θρήνος της απελπισίας, τρυφεράδα και ελπίδα, που φτάνει στ' αυτά μου, από γενιά σε γενιά «ω Θεϊκιά κ' όλη αίματα πατρίδα». Ακούω τον παλμό αυτής της Φωνής, τον τρόπο που γλυστράει ανάμεσα στις νότες, τα Biblati στις χαμηλές περιοχές... Ακούω πια τις λέξεις να παίρνουν την παραμυθένια τους διάσταση στο στόμα του τραγουδιστή που διηγείται τον αιώνιο θρύλο αυτής της Πατρίδας.

Ο Νίκος:
Ένα χαμόγελο στην άκρη των χειλιών, στην ατάκα μιας νότας, στο φινάλε μιας φράσης και σε μια απρόσμενη ερμηνεία, σπιθίζουν από έκπληξη και απορία τα μάτια μου. (Αν και ήξερε ότι εξαντλούσα τις άγνωστες περιοχές της φωνής του). «Σταύρο, το τραγούδι κορομήλιασε» Στρογγύλεψε, ήρθε στην ώρα του, τίποτα πια δεν χωράει, κανείς δε μπορεί να του δώσει άλλο κανείς δεν μπορεί πια να τ' αγγίξει.

Τον βλέπω να ξεμακραίνει γαλήνιος στο δρόμο του, το δρόμο του μοναχικού τραγουδιστή με το ήθος το ΕΛΛΗΝΙΚΟ, εκείνου που ξέρει τι σημαίνει θυσία προκειμένου να συνεχιστεί ο μύθος της πατρίδας από γενιά σε γενιά σε γενιά. Είναι αυτό, το ταξίδι του έρωτα και του αγώνα όταν η τέχνη του τραγουδιστή γίνεται ένα με την τέχνη του πολεμάρχη.

Σταύρος Α. Ξαρχάκος
ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1984

Υ.Γ. Το αφιερώνω
στην ΕΙΡΗΝΗ Ν. ΞΥΛΟΥΡΗ
την ντυμένη με το φως του.

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ από την Δημητσάνα, υπήρξε φίλος των Υψηλάντηδων και από τους αξιολογότερους φιλικούς με μεγάλη πατριωτική δράση. Υπάρχουν ιστορικά που αποδίδουν σ' αυτόν τον πιο γνωστό ίσως πατριωτικό θούριο «ω παιδιά μου ορφανά» που σαν σάλπισμα εθνικό ξεσήκωνε τους ραγιάδες για τον μεγάλο αγώνα.

Ο νέος δίσκος του ΣΤΑΥΡΟΥ ΞΑΡΧΑΚΟΥ είναι μια μουσική ιστορία βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα του αγώνα του '21 με κεντρικό ήρωα τον ΝΟΤΑΡΑ.

Φιλικός από τους πρώτους, πολεμιστής γενναίος και ατρόμητος ο Νοταράς ήταν και ταυτόχρονα ο άνθρωπος που αγάπησε παράφορα τη Σοφία Ρέντη.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ βρίσκει έτσι την ευκαιρία με τη μουσική και τα τραγούδια του νέου δίσκου, να μας ξαναδώσει λαμπρά δείγματα της συνθετικής του ιδιοσυγκρασίας, όπου οι ρωμαλέοι ρυθμοί συμπορεύονται και εναλλάσσονται με το λυρισμό και τις τρυφερές μελωδίες.

Με κεντρικό άξονα το «ω παιδιά μου ορφανά», πραγματικό εγερτήριο, εθνικό, η μουσική και τα τραγούδια του δίσκου είναι ταυτόχρονα ένας ύμνος αγωνιστικού πατριωτισμού και αγάπης. Το έργο όμως έχει και τη δική του ιστορία. Γράφτηκε το φθινόπωρο του 1978 σαν η τελευταία συνεργασία δύο φίλων, και κυκλοφορεί πια μετά έξη χρόνια.

Έτσι μεταθανάτια πια ο ΝΙΚΟΣ ΞΥΛΟΥΡΗΣ, σαν ένας άγγελος που η φωνή του στη ζωή έψελνε την αρετή και την αγάπη, χαρίζει τη στερνή του λαλιά στους ΕΛΛΗΝΕΣ και σε όλο τον κόσμο.

Τάκης Β. Λαμπρόπουλος
ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1984

Ο Αρχάγγελος του Δείπνου

Στον μολυσμό και στο ξεπούλημα των ιδεών που μας απειλεί από παντού, είναι μια παρηγοριά να έρχεται ξαφνικά η αρχαγγελική φωνή του ΝΙΚΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ, για να ταραξή τα νερά των συνειδήσεων.

Η φωνή του ποτισμένη με σπαραγμό, δυναμισμό, και με όνειρο δένει με την ρωμαλέα και τρυφερή μουσική του ΣΤΑΥΡΟΥ ΞΑΡΧΑΚΟΥ, και αποτελεί ένα κάλεσμα Ελληνικής αυτογνωσίας. Κί' είναι αλήθεια πως προϋπόθεση για να επιβιώσουμε σαν λαός είναι, ν' αναστηλωθούν ξανά στο εικονοστάσι της ζωής οι αρχέγονες αξίες της αγάπης, της πίστης και της Ελευθερίας, αξίες που μοιάζουν παραριγμένες και περιφρονημένες. Πιστεύω πως αυτό το κυκνειον άσμα του πάντα ζωντανού ανάμεσα μας ΝΙΚΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ παίρνει μια διάσταση μεταφυσική και αυτόχρονα Εθνική. Στο μυστικό δείπνο των Ελληνικών καιριών ο Ξυλούρης κρατεί κερύ και φέγγει μας κρασί και μας κερνάει.

Είναι το φως και το κρασί της συλλογικής μνήμης, της συλλογικής οδύνης και της συλλογικής προσδοκίας της Ρωμιοσύνης που το δυναμώνει και αέναα το αναγενώνει η συγκλονιστική μουσική του ΣΤΑΥΡΟΥ ΞΑΡΧΑΚΟΥ.

Μανθαίος Μουντές
ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1984

ΔΩΡΕΑ
Αρχείο Γ. Ζαββίδου

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

Ω παιδιά μου ορφανά
σκορπισμένα εδώ και εκεί
διωγμένα υβρισμένα
ζητήστε τώρα, ήρθ' η ώρα
ήρθε ο δειπνός ο Μυστικός

Ω παιδιά μου που με κόπους
κατά τόπους τρέχετε για μια τροφή
κ' εις δεσπότης και ιδιώτας
δούλου δέχεσθε μορφή
ζητήστε τέκνα κ' ήρθε η ώρα
ήρθε ο δειπνός ο Μυστικός.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Σήμερα μέρα λευτεριός σπαράζει η τυραννία
τρεις του Σεπτεμβρίου θα γραφτεί με γράμματα μεγάλα
νάτο παιδιά το φλόμπουρο πούφειοζ' ο Μακρουγιάννης
σήμερα μέρα λευτεριός σπαράζει η τυραννία

Συνέλευση και σύνταγμα για θάνατο και χάρο
οχι πια δούλοι των ληστών των μαύρων βαβαρέζων
χυμίζετε να φύγουμε σα ακιόχτρα οι πουλημένοι
συνέλευση και σύνταγμα για θάνατο και χάρο

Με τ' Αϊ Γιώργη την κυχή και με το Μακρουγιάννη
θα γκρεμισθούν σα Τάρταρα οι τύραννοι κ' οι κλέφτες
τρεις του Σεπτεμβρίου θα γραφτεί με γράμματα μεγάλα
σήμερα μέρα λευτεριός σπαράζει η τυραννία.

ΤΟΥ ΝΟΤΑΡΑ

Ένα κόμματι σύγνεφο
κί' ένα κόμματι αντάρα
ξεβγαίνει από τα Τρικάλα
απ' του Νοταρά τα σπίτια
άλλος το λέει σύγνεφο
κί' άλλος το λέει αντάρα

Κείνο δεν είναι σύγνεφο
κείνο δεν είναι αντάρα
μόνο 'ναι τ' αρχοντόπουλο
που πάει να πολεμήση
άλλος το λέει σύγνεφο
κί' άλλος το λέει αντάρα.

ΠΛΕΥΡΑ Α

1 Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

- α) Προμήνημα
(Στίχος: Π. Ανδρόνικος)
- β) Σύνταγμα και συνέλευση
(Στίχος: Μ. Μουντέζ)
- γ) Ο χαρός της Βοστίτσας
(Ορχηστρικό)
- δ) Η λαμπρή της πατρίδας
(Στίχος: Μ. Μουντέζ)
- ε) Ο Δειπνός ο μυστικός
(Στίχος: Μ. Μουντέζ) Πρόζα Χρ. Τσάγκας

ΠΛΕΥΡΑ Β

2 ΜΝΗΜΗ ΠΑΛΙΑ ΚΙ' ΑΣΤΟΧΙΣΜΕΝΗ

- α) Η θάλασσα πολύ μακριά
(Ορχηστρικό)
- β) Του Νοταρά
(Στίχος: Ανωνύμου)
- γ) Μνήμη παλιά κί' αστοχισμένη
(Ορχηστρικό)
- δ) Χαμένη αγάπη
(Στίχος: Μ. Μουντέζ)
- ε) Στοχασμός
(Ορχηστρικό)
- ζ) Στη μοναξιά του πελάγου
(Ορχηστρικό)

ΜΟΥΣΙΚΗ: ΣΤΑΥΡΟΣ Λ. ΞΑΡΧΑΚΟΣ ΣΤΙΧΟΙ: ΜΑΝΤΘΑΙΟΣ ΜΟΥΝΤΕΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ: ΝΙΚΟΣ ΞΥΛΟΥΡΗΣ

Επιμέλεια έκδοσης : ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΕΡΑΚΗΣ
 Ηχογράφηση : ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1978 ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΠΟΛΥΣΙΑΟΥΝ
 Μηχανικός ήχου : ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ
 Τελευταία τεχνική επεξεργασία : ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1984 ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΑΚΟΥΣΤΙΚ
 Μηχανικός ήχου : ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
 Εξώφυλλο : ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
 Φωτοσύνθεση-διαχωρισμοί : ΑΦΟΙ ΚΑΤΣΙΚΑΡΗ

Ευχαριστώ όλους τους συνεργάτες μου, τον ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ, τον ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΑΓΚΑ και ιδιαίτερα τον ΓΙΩΡΓΟ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟ για την πολύτιμη συνεργασία του και βέβαια τον πολύ αγαπητό ΜΑΝΤΘΑΙΟ ΜΟΥΝΤΕ.

ΣΤΑΥΡΟΣ Λ. ΞΑΡΧΑΚΟΣ

Παράκληση:

Επειδή γύρω μας πολλές αξίες πλαστογραφούνται και πολλά όσια και ιερά πέφτουν θύματά των λογής καπήλων, Παρακαλώ τους αποδέκτες αυτού του δίσκου κί' είμαι βέβαιος πως την ίδια παράκληση κάμνει κί' ο Νίκος Ξυλούρης — να προσέξουν: αν αγαπήσουν αυτό τον δίσκο να τον φυλάξουν με σεβασμό μακριά από σκοπιμότητες, αγοραίους κούφιους και συμβατικούς αλλαγαμούς και κομματικές αντεγκλίσεις.

Ο δίσκος ανήκει σ' όλους τους Έλληνες.

ΣΤΑΥΡΟΣ Λ. ΞΑΡΧΑΚΟΣ

ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ

Τα μάτια κλαίει αστέιρευτα
για μια χαμένη αγάπη
που πριν ανοίξει τους ανθούς
και πριν μασοβολήση
την βρήκε αγέρας και καπνός
και μαύρη ανεμοζάλη

Τα μάτια κλαίει αστέιρευτα
για μια χαμένη αγάπη
Κρουσταλω και ραγίστηκε
αστέρι ήτο και σβύστη
την βρήκε αγέρας και καπνός
και μαύρη ανεμοζάλη

Τα μάτια κλαίει αστέιρευτα
για μια χαμένη αγάπη
κεινή τριγόνα της αυγής
κείνος αετός τ' ασύλου
τους βρήκε αγέρας και καπνός
και μαύρη ανεμοζάλη.

Η ΛΑΜΠΡΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ

Ομπρός να ξεχερωώσουμε
τα μαύρα τα ρουμάνια
να διαλυθούν τα στεχιά
να φύγουνε τα φίδια
που μέσα κει φωλιάζουνε
και μας ρουφάν τ' αίμα

Ομπρός να ξεχερωώσουμε
τα μαύρα τα ρουμάνια
να φύγει η ακρίδα κί' ο σκορπιός
να δει τον ήλιο ο κόσμος
να δει η πατρίδα μας Λαμπρή
λεύτερα καλοκαιρία

Ομπρός να ξεχερωώσουμε
τα μαύρα τα ρουμάνια
πάρτε τουφέκι και κασμά
πάρτε φωτιά κί' αίμα
να φύγει ο ξένος κόρακας
που μας τη διαγουμίζει
έτσι που μένει ξεφραγή
με μια κλωστή δεμένη.

